

svarelsen deraf, skjøndt jeg ikke er saa lidt fristet til at svare; men jeg vil ikke gribe ind i mine Kollegers Rettigheder.

Bille: Maa jeg bede den ærede Formand om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

Bille: Det er blot for at gjøre en lille Uttring med Hensyn til Noget, den høitærede Finansminister for Kongeriget httrede angaaende Beskatningsspørgsmaalet. Det er mig fuldkommen vel bekjendt, at i Grundlovsbestillingen af 29de August 1855 § 2 nævnes som de Sager, der henhøre under Kongerigets særlige Anliggender: Beskatning af faste Eiendomme, Formue, Indtægt og Næring. Men det vil være ligesaa bekjendt, at denne Bestemmelse, der tilligemed den tilsvarende i § 22 af Forfatningen af 2den Oktober 1855, der nu er gaaet over i den nye Grundlov, ikke kan siges at afgive fuldstændig sikker Veiledning med Hensyn til forskellige Spørgsmaal, der kunne møde om Kompetencens Grændser. For at nævne et enkelt Tilfælde, skal jeg saaledes anføre, at det maa staa meget tvivlsomt, om Monarkiet eller Kongeriget er berettiget til at paalægge f. Ex. en Kopskat. Det staaer ikke tydeligt efter de forskellige Forfatningsbestemmelser, vi have, hvor denne Beskatningsmyndighed hører hen. Den høitærede Finansminister sagde, at Skattens Gjenstand maatte være afgjørende. Ja, ganske vist, men dog neppe saaledes, at f. Ex. Sukker, Thee, Kaffe o. s. v. skulde være henlagte udelukkende under Monarkiet. Tolden, der væsentlig falder paa disse Artikler, henhører ganske vist derunder. Men der kunde tænkes Afgifter, f. Ex. en Alciise eller en Konsumtion, med Hensyn til hvilke det er tvivlsomt, hvor Kompetencen til at paalægge dem findes. Den høitærede Minister maa virkelig ikke troe, at jeg har reist dette Spørgsmaal uden at vide, hvad der findes derom i Forfatningsbestemmelserne. Det var mig fuldkommen velbekjendt; jeg talte kun om de Punkter, der trods disse Regler staae tvivlsomme.

Ministeren for Kongerigets særlige Finanster: Man kan naturligvis finde paa mange tvivlsomme Spørgsmaal, men af de Spørgsmaal, der praktisk ville komme til at ligge for, troer jeg ikke, at noget er tvivlsomt. Thi salde paa at indføre en Kopskat, vil neppe nogen. Det er mere et interessant juridisk end et praktisk politisk Spørgsmaal. Jeg troer i det Mindste ikke, at man her i Salen vil faae ret mange Stemmer for Indførelsen af en Kopskat.

C. B. Nimestad: Jeg skal tillade mig først at gjøre en Bemærkning til § 4, som hører til Indtægtsfiden, og som lyder saaledes: „De islandske og færøske Indtæder føres til Indtægt med nedenstaaende 66,331 Rd. 36 f.“ Iffor da Loven om Lønninger for de islandske Embedsmænd blev behandlet, httrede den daværende Minister, at der, hvad man jo allerede havde talt om mange Gange, forestod en Sondring mellem de islandske og de kongerigske Finanster, men der blev ikke nærmere antydet nogen Tid, paa hvilken dette kunde skee, og man ordnede derfor foreløbig Sagen, som den nu er ordnet. Det Underflud, som Island har, synes imidlertid at voxe Aar for Aar; iaar ere Udgifterne 14,000 Rd. større end Indtægterne, hvortil endnu kommer den meget store Udgift til Postdampflibet, 14,716 Rd., og endeel andre Beløb, saaledes at Underbalancen vil blive mellem 20 og 30,000 Rd. Det forekommer mig, at dette gjør det endnu mere nødvendigt, at den Sondring, der er stillet i Udsigt, fremskyndes, og jeg skal derfor tillade mig at spørge den høitærede Minister, hvorvidt denne Sag er frebet frem, thi i Anmærkningerne til Finansloven findes Intet derom. — Posten § 5. 7 angaaer det forventede Oversflud fra den sjællandske Jernbane, der kommer til Afdrag paa dette Instituts Gjæld til Staten, og det er glædeligt at see, at man venter et saadant Oversflud, ligesom det er glædeligt af Statsregnskabet for 1862—63 at see, at man i det nævnte Aar, uagtet man ventede 14,000 Rd. Underbalance, fik en Indbetaling af over 30,000 Rd. Derimod forstaaer jeg ikke, hvorledes det forholder sig med den jydsk Jern-